

CAPITOLUL I

OBIECTUL ȘI SFERA DIRECTIVEI PRIVIND TVA

1

Cesiunea de către o societate-mamă a unei filiale și a participației sale într-o societate controlată. Domeniul de aplicare al TVA-ului. Scutire. Prestări de servicii achiziționate în cadrul unor operațiuni de cesiune de acțiuni. Deductibilitatea TVA-ului

1) *Articolul 2 punctul 1 și articolul 4 alineatele (1) și (2) din A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri – sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare, astfel cum a fost modificată prin Directiva 95/7/CE a Consiliului din 10 aprilie 1995, precum și articolul 2 alineatul (1) și articolul 9 alineatul (1) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată trebuie interpretate în sensul că o cesiune de către o societate-mamă a totalității acțiunilor unei filiale deținute integral, precum și a participării rămase într-o societate controlată care anterior fusese deținută integral, cărora aceasta le-a furnizat prestări de servicii supuse taxei pe valoarea adăugată, constituie o activitate economică ce intră în domeniul de aplicare al directivelor menționate. Cu toate acestea, în măsura în care cesiunea de acțiuni este asimilată transferului tuturor activelor unei întreprinderi sau al unei părți a acestora, în sensul articolului 5 alineatul (8) din A șasea directivă 77/388, astfel cum a fost modificată prin Directiva 95/7, sau al articolului 19 primul paragraf din Directiva 2006/112, și cu condiția ca statul membru în cauză să fi optat pentru posibilitatea prevăzută de aceste dispoziții, această operațiune nu constituie o activitate economică supusă taxei pe valoarea adăugată.*

2) *O cesiune de acțiuni, precum cea în cauză în acțiunea principală, trebuie scutită de la plata taxei pe valoarea adăugată în temeiul articolului 13 secțiunea B litera (d) punctul 5 din A șasea directivă 77/388, astfel cum a fost modificată prin Directiva 95/7, precum și al articolului 135 alineatul (1) litera (f) din Directiva 2006/112.*

3) *Dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată achitate în amonte pentru prestările efectuate în vederea unei cesiuni de acțiuni ia naștere, în temeiul articolului 17 alineatele (1) și (2) din A șasea directivă 77/388, astfel cum a fost modificată prin Directiva 95/7, precum și al articolului 168 din Directiva 2006/112, dacă există o legătură directă și imediată între cheltuielile legate de prestările în amonte și ansamblul activităților economice ale persoanei impozabile. Este de competența instanței de trimitere să determine, ținând seama de toate împrejurările în care se derulează operațiunile în cauză în acțiunea principală, dacă cheltuielile efectuate pot fi încorporate în prețul acțiunilor vândute sau dacă acestea fac parte numai din elementele constitutive ale prețului operațiunilor aferente activităților economice ale persoanei impozabile.*

4) Răspunsurile la întrebările precedente nu sunt afectate de împrejurarea că cesiunea de acțiuni se desfășoară în mai multe operațiuni succesive.

↳ CJUE, Camera a treia, hotărârea din data de 29 octombrie 2009, Skatteverket împotriva AB SKF, C-29/08, ECLI:EU:C:2009:665

[...]

1 Cererea de pronunțare a unei hotărâri preliminare privește interpretarea articolelor 2, 4, a articolului 13 secțiunea B litera (d) punctul 5 și a articolului 17 din A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri – sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare (JO L 145, p. 1), astfel cum a fost modificată prin Directiva 95/7/CE a Consiliului din 10 aprilie 1995 (JO L 102, p. 18, denumită în continuare „A șasea directivă”), precum și a articolelor 2, 9, a articolului 135 alineatul (1) litera (f) și a articolului 168 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7).

2 Această cerere a fost formulată în cadrul unui litigiu între Skatteverket (administrație fiscală), pe de o parte, și AB SKF (denumită în continuare „SKF”), pe de altă parte, cu privire la un aviz prealabil dat de Skatterättsnämnden (comisie de drept fiscal) la cererea SKF cu privire la deductibilitatea taxei pe valoarea adăugată (denumită în continuare „TVA”) achitate în amonte pentru prestările de servicii achiziționate de SKF cu ocazia unei operațiuni de cesiune de acțiuni.

Cadrul juridic

Reglementarea comunitară

3 Articolul 2 al doilea paragraf din Prima directivă 67/227/CEE a Consiliului din 11 aprilie 1967 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri (JO 1967, 71, p. 1301), prevede că „la fiecare operațiune, TVA-ul, calculat la prețul bunurilor sau al serviciilor la cota aplicabilă bunurilor sau serviciilor respective, este exigibil după deducerea valorii TVA-ului care a fost aplicată direct diferitelor componente ale prețului”. [traducere neoficială]

4 Potrivit articolului 2 punctul 1 din A șasea directivă, sunt supuse TVA-ului livrările de bunuri și prestările de servicii efectuate cu titlu oneros pe teritoriul țării de către o persoană impozabilă care acționează ca atare.

5 Potrivit articolului 4 din această directivă:

„(1) «Persoană impozabilă» înseamnă orice persoană care, în mod independent, desfășoară în orice loc orice activitate economică menționată la alineatul (2), indiferent de scopul sau rezultatele activității respective.

(2) Activitățile economice menționate la alineatul (1) cuprind toate activitățile producătorilor, comercianților sau persoanelor care prestează servicii, inclusiv activitățile miniere și activitățile agricole și activitățile prestate în cadrul profesiunilor liberale. Exploatarea bunu-

rilor corporale sau necorporale în scopul obținerii de venituri cu caracter de continuitate este de asemenea considerată activitate economică.

[...]” [traducere neoficială]

6 În temeiul articolului 5 alineatul (8) din A șasea directivă:

„În cazul unui transfer, indiferent dacă este efectuat cu titlu oneros sau nu, sau sub formă de aport la o societate, al tuturor activelor sau al unei părți a acestora, statele membre pot considera că nu a avut loc nicio livrare de bunuri și că persoana căreia îi sunt transferate bunurile este succesorul cedentului. [...]” [traducere neoficială]

7 Potrivit articolului 6 alineatul (1) al doilea paragraf prima liniuță din directiva menționată, o prestare de servicii poate consta, între altele, în cesiunea unui bun necorporal, indiferent dacă acesta face sau nu obiectul unui drept de proprietate.

8 Articolul 13 secțiunea B litera (d) punctul 5 din A șasea directivă prevede că statele membre scutesc de la plata TVA-ului „operațiuni, inclusiv negocierea, dar exceptând gestionarea sau păstrarea, cu acțiuni, titluri de participare, obligațiuni și alte valori mobiliare [...]” [traducere neoficială].

9 Articolul 17 din directiva menționată, în redactarea care rezultă din articolul 28f punctul 1 din aceeași directivă, privește nașterea și întinderea dreptului de deducere. Alineatele (1) și (2) ale acestui articol au următorul cuprins:

„(1) Dreptul de deducere ia naștere în momentul în care taxa deductibilă devine exigibilă.

(2) În măsura în care bunurile și serviciile sunt utilizate în scopul operațiunilor taxabile ale unei persoane impozabile, persoana impozabilă are dreptul de a deduce din valoarea TVA pe care are obligația de a o plăti:

(a) TVA-ul datorat sau achitat în statul membru în cauză pentru bunurile care îi sunt sau care urmează a-i fi livrate sau pentru serviciile care îi sunt sau urmează a-i fi prestate de o altă persoană impozabilă;

[...]”

10 Directiva 2006/112 a abrogat și a înlocuit, începând cu 1 ianuarie 2007, legislația comunitară existentă în materia TVA-ului, în special A șasea directivă. Potrivit considerentelor (1) și (3) ale Directivei 2006/112, refacerea celei de A șasea directive era necesară în vederea prezentării tuturor dispozițiilor aplicabile într-o formă clară și logică, într-o structură și o formulare restructurate, fără a aduce, în principiu, modificări de fond.

11 Articolul 2 din această directivă prevede:

„(1) Următoarele operațiuni sunt supuse TVA:

(a) livrările de bunuri efectuate cu titlu oneros pe teritoriul unui stat membru de către o persoană impozabilă care acționează ca atare;

[...]

(c) prestările de servicii efectuate cu titlu oneros pe teritoriul unui stat membru de către o persoană impozabilă care acționează ca atare;

[...]”

12 Articolul 9 alineatul (1) din directiva menționată prevede:

„«Persoană impozabilă» înseamnă orice persoană care, în mod independent, desfășoară în orice loc orice activitate economică, indiferent de scopul sau rezultatele activității respective.

Orice activitate a producătorilor, comercianților sau persoanelor care prestează servicii, inclusiv activitățile miniere și agricole și activitățile prestate în cadrul profesiunilor liberale, este considerată «activitate economică». Exploatarea bunurilor corporale sau necorporale în scopul obținerii de venituri cu caracter de continuitate este de asemenea considerată activitate economică.”

13 Articolul 19 primul paragraf din Directiva 2006/112 corespunde primei teze a alineatului (8) al articolului 5 din A șasea directivă.

14 Potrivit articolului 25 litera (a) din Directiva 2006/112/CE, o prestare de servicii poate consta, între altele, în cesiunea de bunuri necorporale, indiferent dacă acestea fac sau nu obiectul unui drept de proprietate.

15 În conformitate cu articolul 135 alineatul (1) litera (f) din directiva respectivă, statele membre scutesc „operațiunile, inclusiv negocierea, dar exceptând gestionarea sau păstrarea, cu acțiuni, titluri de participare, obligațiuni și alte valori mobiliare, dar exceptând documentele reprezentând titluri de proprietate asupra bunurilor și drepturile sau valorile mobiliare prevăzute la articolul 15 alineatul (2)”.

16 Potrivit articolului 168 din Directiva 2006/112:

„În măsura în care bunurile și serviciile sunt utilizate în scopul operațiunilor taxabile ale unei persoane impozabile, persoana impozabilă are dreptul, în statul membru în care efectuează operațiunile respective, de a deduce din valoarea TVA, pe care are obligația de a o plăti, următoarele sume:

(a) TVA datorată sau achitată în statul membru în cauză pentru bunurile care îi sunt sau care urmează a-i fi livrate sau pentru serviciile care îi sunt sau urmează a-i fi prestate de o altă persoană impozabilă;

[...]”

Reglementarea națională

17 Legea nr. 200 privind TVA-ul [mervärdesskattelagen (1994:200)] din 30 martie 1994 prevede, în capitolul 1 articolul 1, că sunt supuse TVA-ului, care este datorat trezoreriei, livrările de bunuri sau prestările de servicii taxabile efectuate pe teritoriul suedez în cadrul unei activități profesionale.

18 Capitolul 3 articolul 9 din această lege prevede că sunt scutite, printre altele, operațiunile cu valori mobiliare, precum livrarea și comerțul, în calitate de intermediar, cu acțiuni, alte titluri de participare și de creanță, indiferent dacă acestea fac sau nu fac obiectul unui drept de proprietate, și gestiunea fondurilor de investiții.

19 Capitolul 8 articolul 3 din legea menționată prevede că, în măsura în care bunurile și serviciile sunt utilizate în cadrul activității sale economice, persoana impozabilă are dreptul la deducerea TVA-ului achitat în amonte în cadrul achizițiilor sau al importurilor.

Acțiunea principală și întrebările preliminare

20 Societatea pe acțiuni SKF este societatea-mamă a unui grup industrial care își desfășoară activitatea în mai multe state. Aceasta participă activ la gestionarea filialelor sale și le furnizează, în schimbul unei remunerații, prestări de servicii precum gestiunea,

administrarea și politica comercială. SKF este supusă la plata TVA-ului pentru aceste prestări facturate filialelor.

21 SKF intenționează să efectueze o restructurare a grupului său și, în acest sens, să cedeze activitatea uneia dintre filialele sale pe care o deține integral (denumită în continuare „filiala”), prin transferul integralității acțiunilor acesteia din urmă. Pe de altă parte, aceasta va ceda participarea de 26,5% în cadrul unei alte societăți, pe care o deținuse anterior integral (denumită în continuare „societatea controlată”), căreia îi furniza, în calitate de societate-mamă, prestări de servicii supuse TVA-ului. Aceste cesiuni sunt efectuate în vederea obținerii de fonduri pentru finanțarea altor activități ale grupului. Pentru a realiza aceste cesiuni, SKF intenționează să recurgă la prestări de servicii în materia evaluării titlurilor, a asistenței la negociere și a consilierii juridice pentru redactarea contractelor. Aceste prestări de servicii vor fi supuse TVA-ului.

22 Pentru a obține lămuriri în legătură cu consecințele fiscale ale cesiunilor în cauză, SKF a sesizat Skatterättsnämnden cu o cerere de avis prealabil referitoare la deductibilitatea TVA-ului achitat în amonte pentru prestările de servicii achiziționate în cadrul cesiunii acțiunilor, atât ale filialei, cât și ale societății controlate.

23 În avizul prealabil din 12 ianuarie 2007, Skatterättsnämnden a stabilit că, în cele două cazuri, SKF avea dreptul de a deduce TVA-ul achitat în amonte pentru aceste prestări de servicii. Acesta a considerat că prestările de servicii furnizate de SKF filialei și societății controlate făceau parte dintr-o activitate economică și că TVA-ul achitat pentru cheltuielile sale efectuate cu ocazia achiziționării acestor societăți era deductibil. Totodată, TVA-ul achitat pentru cheltuielile sale efectuate cu ocazia încetării acestei activități ar trebui de asemenea să fie deductibil. Faptul că ar înceta în mod progresiv activitatea în favoarea societății controlate nu ar modifica în niciun fel această apreciere.

24 Skatteverket a formulat recurs împotriva acestui avis la instanța de trimitere, susținând că TVA-ul achitat pentru prestările de servicii achiziționate nu era deductibil. SKF a solicitat confirmarea avizului prealabil al Skatterättsnämnden.

25 În aceste împrejurări, Regeringsrätten a hotărât să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curții următoarele întrebări preliminare:

„1) Articolele 2 și 4 din A șasea directivă [...] și articolele 2 și 9 din Directiva 2006/112 [...] trebuie interpretate în sensul că cesiunea acțiunilor unei filiale de către o persoană impozabilă pentru prestări de servicii supuse TVA-ului pe care le-a furnizat acestei filiale constituie o operațiune supusă TVA-ului?

2) În cazul în care răspunsul la prima întrebare este în sensul că cesiunea constituie o operațiune taxabilă, i se aplică acesteia scutirea prevăzută la articolul 13 secțiunea B litera (d) punctul 5 din A șasea directivă [...] și la articolul 135 alineatul (1) litera (f) din Directiva 2006/112 pentru operațiunile cu acțiuni?

3) Independent de răspunsul la cele două întrebări precedente, dreptul de deducere poate lua naștere în ceea ce privește cheltuielile direct legate de operațiunea de cesiune, cum sunt cheltuielile generale?

4) Pentru a răspunde la aceste întrebări, prezintă relevanță împrejurarea că cesiunea de acțiuni ale filialei intervine de mai multe ori?”

Cu privire la întrebările preliminare

Cu privire la prima întrebare

26 Prin intermediul primei întrebări, instanța de trimitere solicită, în esență, să se stabilească dacă articolul 2 punctul 1 și articolul 4 alineatele (1) și (2) din A șasea directivă, precum și articolul 2 alineatul (1) și articolul 9 alineatul (1) din Directiva 2006/112 trebuie interpretate în sensul că o cesiune de către o societate-mamă a totalității acțiunilor unei filiale deținute integral, precum și a participării rămase într-o societate controlată care anterior fusese deținută integral, cărora aceasta le-a furnizat prestări de servicii supuse TVA-ului, constituie o activitate economică ce intră în domeniul de aplicare al directivelor menționate.

27 Trebuie amintit, mai întâi, că din articolul 2 din A șasea directivă și din articolul 2 alineatul (1) din Directiva 2006/112, care definesc domeniul de aplicare al TVA-ului, rezultă că în interiorul statului membru sunt supuse acestei taxe numai activitățile care au un caracter economic. Conform articolului 4 alineatul (1) din A șasea directivă, precum și articolului 9 din Directiva 2006/112, persoană impozabilă înseamnă orice persoană care, în mod independent, desfășoară una dintre aceste activități economice. Noțiunea de activitate economică este definită la articolul 4 alineatul (2) din A șasea directivă ca incluzând toate activitățile producătorilor, comercianților sau persoanelor care prestează servicii și în special operațiunile care presupun exploatarea bunurilor corporale sau necorporale în scopul obținerii de venituri cu caracter de continuitate.

28 Potrivit unei jurisprudențe constante, simpla achiziție, simpla deținere și simpla vânzare de acțiuni nu constituie, prin ele însele, activități economice în sensul celei de A șasea directive (a se vedea în special Hotărârea din 29 aprilie 2004, *EDM*, C-77/01, Rec., p. I-4295, punctul 59, precum și Hotărârea din 8 februarie 2007, *Investrand*, C-435/05, Rep., p. I-1315, punctul 25 și jurisprudența citată). Astfel, aceste operațiuni nu implică exploatarea unui bun în vederea producerii unor venituri cu caracter de continuitate, unica retribuire a acestor operațiuni fiind un eventual beneficiu cu ocazia vânzării acestor acțiuni (a se vedea, în acest sens, Hotărârea *EDM*, citată anterior, punctul 58).

29 Curtea a precizat că numai plățile care constituie contraprestația unei operațiuni sau a unei activități economice intră în domeniul de aplicare al TVA-ului și că nu se află în această situație plățile care rezultă din simpla proprietate a unui bun cum este cazul dividendelor sau al altor venituri din acțiuni (a se vedea, în acest sens, Hotărârea din 22 iunie 1993, *Sofitam*, C-333/91, Rec., p. I-3513, punctul 13, Hotărârea din 6 februarie 1997, *Harnas & Helm*, C-80/95, Rec., p. I-745, punctul 15, precum și Hotărârea *EDM*, citată anterior, punctul 49).

30 Cu toate acestea, Curtea a statuat că situația este diferită atunci când o participație financiară într-o altă întreprindere este însoțită de o imixtiune directă sau indirectă în gestiunea societății în care a avut loc dobândirea de participații, fără a aduce atingere drepturilor deținătorului participațiilor în calitatea sa de acționar sau de asociat (a se vedea Hotărârea din 20 iunie 1991, *Polysar Investments Netherlands*, C-60/90, Rec., p. I-3111, punctul 14, Hotărârea din 14 noiembrie 2000, *Floridienne și Berginvest*, C-142/99, Rec., p. I-9567, punctul 18, Ordonanța din 12 iulie 2001, *Welthgrove*, C-102/00, Rec., p. I-5679, punctul 15, și Hotărârea din 27 septembrie 2001, *Cibo Participations*, C-16/00, Rec., p. I-6663,

punctul 20), în măsura în care o astfel de imixtiune implică realizarea unor operațiuni supuse TVA-ului în temeiul articolului 2 din A șasea directivă, precum prestarea de servicii administrative, contabile și informatice (Hotărârea *Floridienne și Berginvest*, citată anterior, punctul 19, Ordonanța *Welthgrove*, citată anterior, punctul 16, Hotărârea *Cibo Participations*, citată anterior, punctul 21, precum și Hotărârea din 26 iunie 2003, *MKG-Kraftfahrzeuge-Factoring*, C-305/01, Rec., p. I-6729, punctul 46).

31 Pe de altă parte, din jurisprudența Curții reiese că operațiunile cu acțiuni sau titluri de participare ale unei societăți intră în domeniul de aplicare al TVA-ului atunci când sunt efectuate în cadrul unei activități comerciale de negociere de valori mobiliare, pentru a realiza o imixtiune directă sau indirectă în gestionarea societăților în care a avut loc dobândirea de participații sau când acestea constituie prelungirea directă, permanentă și necesară a activității taxabile (a se vedea în special Hotărârea din 20 iunie 1996, *Wellcome Trust*, C-155/94, Rec., p. I-3013, punctul 35, precum și Hotărârea *Harnas & Helm*, citată anterior, punctul 16 și jurisprudența citată).

32 În speță, din decizia de trimitere reiese că SKF, în calitatea sa de societate-mamă a unui grup industrial, s-a implicat în gestiunea filialei și a societății controlate furnizându-le, cu titlu oneros, diverse prestări de servicii de natură administrativă, contabilă și comercială, pentru care aceasta era plătitoare de TVA.

33 Prin cesiunea totalității acțiunilor deținute în filială și în societatea controlată, SKF pune capăt participării sale în aceste societăți. Cesiunea menționată, efectuată în vederea restructurării unui grup de societăți de către societatea-mamă, poate fi considerată o operațiune care constă în obținerea de venituri cu caracter de continuitate din activități care depășesc cadrul simplei vânzări de acțiuni (a se vedea, în acest sens, Hotărârea din 26 mai 2005, *Kretztechnik*, C-465/03, Rec., p. I-4357, punctul 20 și jurisprudența citată). Această operațiune are o legătură directă cu organizarea activității desfășurate de grup și constituie astfel prelungirea directă, permanentă și necesară a activității taxabile a persoanei impozabile în sensul jurisprudenței citate la punctul 31 din prezenta hotărâre. O astfel de operațiune intră, prin urmare, în domeniul de aplicare al TVA-ului.

34 Astfel cum a arătat avocatul general la punctul 34 din concluzii, această constatare este de altfel conformă cu principiile egalității de tratament și neutralității fiscale care impun ca aprecierile referitoare la recunoașterea caracterului economic al dobândirilor de participații însoțite de o imixtiune din partea societății-mamă în gestiunea filialelor sale și a societăților controlate să fie extinse la operațiunile de cesiune de participații care pun capăt unei asemenea imixțiuni (a se vedea, prin analogie, Hotărârile citate anterior *Wellcome Trust*, punctul 33, și *Kretztechnik*, punctul 19).

35 În ceea ce privește natura operațiunii în cauză, Comisia Comunităților Europene susține că aceasta ar trebui asimilată unui transfer al tuturor activelor sau al unei părți a acestora în sensul articolului 5 alineatul (8) din A șasea directivă care, ca livrare de bunuri, trebuie considerată o activitate economică. Potrivit Comisiei, vânzarea tuturor activelor unei societăți și vânzarea tuturor acțiunilor acesteia sunt, din punct de vedere funcțional, echivalente.

36 În această privință, trebuie amintit că articolul 5 alineatul (8) din A șasea directivă, ca și articolul 19 primul paragraf din Directiva 2006/112, prevede, la prima teză, că statele

membre pot considera că, cu ocazia transferului tuturor activelor unei societăți sau al unei părți a acestora, nu a avut loc nicio livrare de bunuri și că persoana căreia îi sunt transferate bunurile este succesorul cedentului. Rezultă că, atunci când un stat membru a utilizat această posibilitate, transferul tuturor activelor sau al unei părți a acestora nu este considerat o livrare de bunuri în sensul celei de A șasea directive. Conform articolului 2 din această directivă, un astfel de transfer nu este, așadar, supus TVA-ului (a se vedea Hotărârea din 22 februarie 2001, *Abbey National*, C-408/98, Rec., p. I-1361, punctul 30, și Hotărârea din 27 noiembrie 2003, *Zita Modes*, C-497/01, Rec., p. I-14393, punctul 29).

37 În plus, noțiunea „transfer [...] al tuturor activelor sau al unei părți a acestora” a fost interpretată de Curte în sensul că aceasta include transferul unui fond de comerț sau al unei părți autonome dintr-o întreprindere cuprinzând elemente corporale și, dacă este cazul, necorporale care, împreună, constituie o întreprindere sau o parte a unei întreprinderi susceptibilă să desfășoare o activitate economică autonomă, dar că aceasta nu include simpla cesiune de bunuri, precum vânzarea unui stoc de produse (a se vedea Hotărârea *Zita Modes*, citată anterior, punctul 40).

38 În prezenta cauză, dosarul prezentat Curții nu permite să se determine dacă vânzarea acțiunilor filialei și ale societății controlate a avut ca urmare cesiunea totală sau parțială a activelor întreprinderii în cauză. Pe de altă parte, SKF a arătat cu ocazia ședinței că o eventuală aplicare a articolului 5 alineatul (8) din A șasea directivă în speță nici măcar nu fusese abordată în fața instanței de trimitere.

39 Într-o astfel de situație, trebuie să se amintească faptul că Curtea trebuie să ia în considerare, în cadrul repartizării competențelor între instanțele comunitare și cele naționale, contextul de fapt și normativ, astfel cum este definit în decizia de trimitere, în care se încadrează întrebările preliminare (a se vedea în special Hotărârea din 29 aprilie 2004, *Orfanopoulos și Oliveri*, C-482/01 și C-493/01, Rec., p. I-5257, punctul 42, Hotărârea din 18 decembrie 2007, *Laval un Partneri*, C-341/05, Rep., p. I-11767, punctul 47, precum și Hotărârea din 14 februarie 2008, *Dynamic Medien*, C-244/06, Rep., p. I-505, punctul 19).

40 În orice caz, chiar presupunând că articolul 5 alineatul (8) din A șasea directivă sau articolul 19 primul paragraf din Directiva 2006/112 ar putea fi aplicat unei operațiuni precum cea în cauză în acțiunea principală, competența de a verifica acest aspect revenind instanței de trimitere, trebuie arătat că SKF și guvernul suedez au arătat, cu ocazia ședinței, că Regatul Suediei a optat pentru posibilitatea, prevăzută de aceste dispoziții, de a considera că transmiterea tuturor activelor sau a unei părți a acestora nu intră în domeniul de aplicare al celei de A șasea directive. Într-un astfel de caz, cesiunea acțiunilor care conduce la transferul tuturor activelor nu constituie o activitate supusă TVA-ului.

41 Rezultă din cele de mai sus că la prima întrebare trebuie să se răspundă că articolul 2 punctul 1 și articolul 4 alineatele (1) și (2) din A șasea directivă, precum și articolul 2 alineatul (1) și articolul 9 alineatul (1) din Directiva 2006/112 trebuie interpretate în sensul că o cesiune de către o societate-mamă a totalității acțiunilor unei filiale deținute integral, precum și a participării rămase într-o societate controlată care anterior fusese deținută integral, cărora aceasta le-a furnizat prestări de servicii supuse TVA-ului, constituie o activitate economică ce intră în domeniul de aplicare al directivelor menționate. Cu toate acestea, în măsura în care cesiunea de acțiuni este asimilată transferului tuturor activelor

unei întreprinderi sau al unei părți a acestora, în sensul articolului 5 alineatul (8) din A șasea directivă sau al articolului 19 primul paragraf din Directiva 2006/112, și cu condiția ca statul membru în cauză să fi optat pentru posibilitatea prevăzută de aceste dispoziții, această operațiune nu constituie o activitate economică supusă TVA-ului.

Cu privire la a doua întrebare

42 Prin intermediul celei de a doua întrebări, instanța de trimitere solicită, în esență, să se stabilească dacă o cesiune de acțiuni, precum cea în cauză în acțiunea principală, în ipoteza în care aceasta intră în domeniul de aplicare al TVA-ului, trebuie scutită în temeiul articolului 13 secțiunea B litera (d) punctul 5 din A șasea directivă, precum și al articolului 135 alineatul (1) litera (f) din Directiva 2006/112.

43 Guvernele suedeze și germane sunt de părere că orice vânzare de acțiuni, în măsura în care aceasta constituie o activitate economică, este scutită de TVA în temeiul dispozițiilor menționate.

44 Comisia consideră, în schimb, că scutirea prevăzută la articolul 13 secțiunea B litera (d) punctul 5 din A șasea directivă, precum și la articolul 135 alineatul (1) litera (f) din Directiva 2006/112 vizează numai operațiunile efectuate în cadrul unei activități comerciale de tranzacționare de valori mobiliare. Or, operațiunea în cauză în acțiunea principală ar trebui considerată o reorganizare strategică a activelor societății-mamă efectuată în vederea obținerii de fonduri pentru finanțarea celorlalte activități ale grupului. Potrivit Comisiei, această operațiune nu face parte din operațiunile comerciale obișnuite ale acestei societăți și nu intră sub incidența scutirii prevăzute de dispozițiile menționate mai sus.

45 Trebuie amintit că, potrivit articolului 13 secțiunea B litera (d) punctul 5 din A șasea directivă, precum și articolului 135 alineatul (1) litera (f) din Directiva 2006/112, statele membre scutesc de la plata TVA-ului „operațiuni, inclusiv negocierea, dar exceptând gestionarea sau păstrarea, cu acțiuni, titluri de participare, obligațiuni și alte valori mobiliare [...]”.

46 Deși este adevărat că termenii folosiți pentru a desemna scutirile prevăzute la articolul 13 din A șasea directivă sunt de strictă interpretare, dat fiind că aceste scutiri constituie derogări de la principiul general potrivit căruia TVA-ul este perceput pentru fiecare prestare de servicii efectuată cu titlu oneros de către o persoană impozabilă (a se vedea în special Hotărârea *MKG-Kraftfahrzeuge-Factoring*, citată anterior, punctul 63, precum și Hotărârea din 19 aprilie 2007, *Velvet & Steel Immobilien*, C-455/05, Rep., p. I-3225, punctul 14), nu este mai puțin adevărat că interpretarea propusă de Comisie ar limita scutirea respectivă într-un mod care nu rezultă din textul în cauză. Astfel, expresia „operațiuni [...] cu acțiuni”, prevăzută la articolul 13 secțiunea B litera (d) punctul 5 din A șasea directivă și la articolul 135 alineatul (1) litera (f) din Directiva 2006/112, este suficient de largă pentru a nu se limita la negocierea profesională a valorilor mobiliare.

47 Dacă interpretarea propusă de Comisie ar fi admisă, operațiuni care în esență sunt identice ar fi tratate diferit în cadrul percepției TVA-ului după cum acestea fac sau nu fac parte din activitățile normale și obișnuite ale persoanei impozabile. Un astfel de tratament ar fi contrar obiectivelor sistemului TVA-ului de a asigura securitatea juridică și de a facilita actele inerente aplicării taxei prin luarea în considerare, exceptând cazuri excepționale, a naturii obiective a operațiunii în cauză (a se vedea, în acest sens, Hotărârea din 6 aprilie 1995, *BLP Group*, C-4/94, Rec., p. I-983, punctul 24).

48 În ceea ce privește domeniul de aplicare al scutirii menționate, Curtea a constatat că operațiunile cu acțiuni și alte valori mobiliare sunt operațiuni realizate pe piața valorilor mobiliare, iar comercializarea valorilor mobiliare presupune acte care schimbă situația juridică și financiară a părților (a se vedea, în acest sens, Hotărârea din 5 iunie 1997, *SDC*, C-2/95, Rec., p. I-3017, punctele 72 și 73). Termenii „operațiuni [...] cu valori mobiliare” în sensul articolului 13 secțiunea B litera (d) punctul 5 din A șasea directivă vizează, prin urmare, operațiuni susceptibile să creeze, să modifice sau să stingă drepturile și obligațiile părților asupra unor valori mobiliare (Hotărârea din 13 decembrie 2001, *CSC Financial Services*, C-235/00, Rec., p. I-10237, punctul 33).

49 Rezultă că serviciile de natură administrativă, materială sau tehnică, precum și activitățile de informare financiară care nu schimbă situația juridică și financiară a părților nu intră sub incidența scutirii prevăzute la articolul 13 secțiunea B litera (d) punctul 5 din A șasea directivă (a se vedea Hotărârile citate anterior *SDC*, punctul 66, precum și *CSC Financial Services*, punctele 28 și 30).

50 În schimb, trebuie arătat că o vânzare de acțiuni schimbă situația juridică și financiară a părților la operațiune. Această operațiune intră, așadar, în măsura în care intră în domeniul de aplicare al TVA-ului, sub incidența scutirii prevăzute la articolul 13 secțiunea B litera (d) punctul 5 din A șasea directivă, precum și la articolul 135 alineatul (1) litera (f) din Directiva 2006/112.

51 Această interpretare este confirmată de jurisprudența constantă a Curții potrivit căreia intră în domeniul de aplicare al celei de A șasea directive, însă sunt scutite de la plata TVA-ului, conform articolului 13 secțiunea B litera (d) punctul 5 din această directivă, printre altele, operațiunile cu acțiuni, titluri de participare, obligațiuni și alte valori mobiliare, care constau în obținerea unor venituri cu caracter de continuitate din activități care depășesc cadrul unor simple achiziții și vânzări de valori mobiliare (a se vedea în special Hotărârea *Kretztechnik*, citată anterior, punctul 20). Astfel cum s-a arătat la punctul 31 din prezenta hotărâre, aceasta este, printre altele, situația operațiunilor care sunt efectuate în cadrul unei activități comerciale de tranzacționare de valori mobiliare pentru a realiza o imixtiune directă sau indirectă în gestionarea societăților în care a avut loc dobândirea de participații sau care constituie prelungirea directă, permanentă și necesară a activității taxabile (a se vedea în special Hotărârile citate anterior *Harnas & Helm*, punctul 16 și jurisprudența citată, precum și *EDM*, punctul 59).

52 În speță, vânzarea de acțiuni de către SKF depășește cadrul unei simple vânzări de valori mobiliare constituind o imixtiune a acesteia în gestiunea filialei și a societății controlate. Pe de altă parte, este evident că vânzarea de acțiuni în cauză în acțiunea principală este, de asemenea, direct legată și necesară pentru activitatea economică taxabilă a SKF. Rezultă că această operațiune este scutită de la plata TVA-ului atât în temeiul articolului 13 secțiunea B litera (d) punctul 5 din A șasea directivă, cât și al articolului 135 alineatul (1) litera (f) din Directiva 2006/112.

53 În consecință, la a doua întrebare trebuie să se răspundă că o cesiune de acțiuni, precum cea în cauză în acțiunea principală, trebuie scutită de la plata TVA-ului în temeiul articolului 13 secțiunea B litera (d) punctul 5 din A șasea directivă, precum și al articolului 135 alineatul (1) litera (f) din Directiva 2006/112.